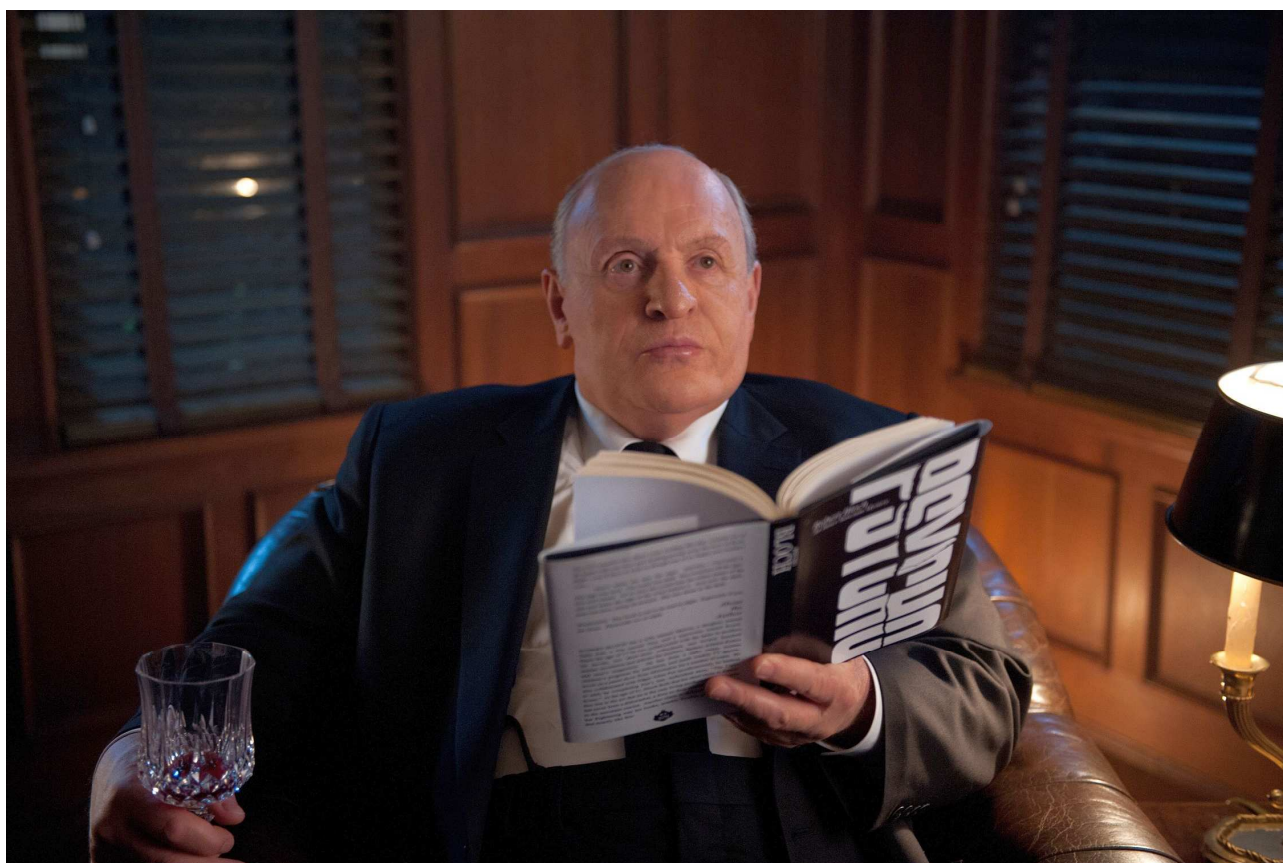


Hitchcock: Mr. And Mrs. Hitchcock

Resumé: En både morsom og rørende film om et aldrende ægtepar, som oplever en forbigående krise i deres forhold. Parret er uhygge-filmmesteren Alfred Hitchcock og hans hustru Alma Reville, og filmen lægger vægt på Almas store betydning for "Hitch", både privat og professionelt.

Filmfakta: Hitchcock – USA 2012 – Instr.: Sacha Gervasi – Manus: John J. MacLaughlin efter bogen af Stephen Rebello: "Alfred Hitchcock And The Making Of Psycho" – Medv.: Anthony Hopkins (Alfred Hitchcock), Helen Mirren (Alma Reville), Scarlett Johansson (Janet Leigh), Danny Huston (Whitfield Cook), Toni Collette (Peggy Robertson), Michael Stuhlbarg (Lew Wasserman), Jessica Biel (Vera Miles), James D'Arcy (Anthony Perkins), Richard Portnow (Barney Balaban) – 98 min. – Dansk biografpremiere d. 21/2 2013 – Dansk distribution: Twentieth Century Fox.



Artikel: Filmen "Hitchcock" indrammes af to PR-indslag med filminstruktøren Alfred Hitchcock. De viser ham sådan som han gerne ville ses: Som mesteren der – med uudgrundelig mine og humoristisk fremtræden – suverænt styrer begivenhederne. Hitchcock var en filminstruktør med et stort PR-talent. Han havde lavet film siden 1920erne og blev tidligt kendt for at gæste-optræde i sine egne film, men det var gennem de små TV-gyserfilm, som han stod for i perioden ca. 1955-1965, at han blev en berømtthed også i den brede befolkning, for nok havde han ikke selv instrueret alle filmene, men han præsenterede hver eneste episode på sin helt egen sort-humoristiske vis. Det var noget, alle lagde mærke til, og det medførte naturligvis, at han ofte blev interviewet, så alle troede efterhånden, at de kendte denne mærkelige, fedladne mand, som kaldte sig selv "producent af gåsehud".



"Hitchcock"-filmen viser, hvordan Hitchcock blev fanget i en fælde af sin egen PR og succes, nemlig dels ved et stort kommercielt præstationskrav, dels ved en nysgerrighed omkring hans person, en nyfikenhed som han i længden ikke selv kunne styre.

Udgangspunktet i "Hitchcock" er situationen i 1959, hvor Hitchcock netop har haft stor succes med "Menneskejagt" ("North By Northwest" med Cary Grant og Eva Marie Saint), men den blev lavet for selskabet MGM og ikke for hans sædvanlige selskab Paramount. Hos Paramount hylede man stadig over den kommercielle fiasko for den film, der i dag anses for at være én af mesterens mest indholdsrige, særprægede og vellykkede film, nemlig "En kvinde skygges" ("Vertigo" med James Stewart og Kim Novak). De snæversynede chefer på Paramount så helst, at Hitchcock nu lavede en film i stil med "Menneskejagt", men Hitchcock, som i 1959 blev 60 år, havde stadig ambitioner om at lave noget anderledes. "Hitchcock" fortæller så om, hvordan "Psycho" blev til – og viser hvor uventet dens succes var i samtiden. Det virker i dag forbløffende, at Alfred Hitchcock og fru Alma Reville måtte sætte hus og formue på spil blot for at få filmen distribueret af Paramount. I én af filmens rigtig gode scener ser man Hitchcock i biografens forhal, mens premierepublikummet ser "Psycho", og han begynder at danse og dirigere. Det er Hitchcock i manipulatorens rolle, der fryder sig over at have publikum i sin hule hånd.

Filmen viser Hitchcocks store usikkerhed om, hvad han rent professionelt skal gøre over for filmselskabets krav og forventninger, og den viser ham i en helt personlig krise, hvor han plages dels af mareridt, bl.a. om den autentiske seriemorder, som inspirerede forfatteren til bogen bag "Psycho", dels af grundløs jalousi og mistænksomhed over for den mangeårige, elskede hustru Alma. Filmen lader forfatteren Whitfield Cook diskret lægge an på Alma Reville, som han beder om hjælp til et nyt manuskript. Både filmens og virkelighedens Cook opnåede ingen stor filmkarriere, men han havde dog medvirket på manuskriptet til to tidligere Hitchcockfilm, nemlig "Lampefeber" ("Stage Fright", 1950) og "Farligt møde" ("Strangers On A Train", 1951).

Filmen snyder lidt med hensyn til Alma Reville, som i Helen Mirrens skikkelse virker langt mere tiltrækkende og ungdommelig af ydre end virkelighedens fru Hitchcock. Det er givetvis også snyd, når filmen skildrer den personlige krise under "Psycho"-optagelserne som noget, der overstås. Derimod er det helt reelt og særdeles sympatisk, at filmen stærkt betoner Almas store betydning for ægtemanden også rent professionelt. Hun forbedrer de indkomne manuskriptsider, og hun giver i den grad en hånd med under selve optagelserne og under filmens klipning.



"Hitchcock" slutter således, inden et nyt mareridt begyndte – inden nye mesterlige film "Fuglene" ("The Birds", 1963) og den omdiskuterede, meget explicit freudianske "Marnie" (1964), og dermed inden mødet med skuespillerinden Tippi Hedren, som fik hovedrollen i disse to film, og hvis eneste efterfølgende "karriere" var at fortælle "alt" om Hitchcocks personlige "perversiteter". For hvert interview Tippi Hedren har givet gennem årene, blev Hitchcocks uhyrligheder – især mod hende selv – større. Samtidig skete der det, at efter talrige bøger om Hitchcocks film og filmkarriere har mange af de bøger, som er udkommet efter Hitchcocks død i 1980, i stedet for filmene dyrket "the dark side of genius" og forsøgt at finde "skandaløse" forhold frem vedrørende privatmennesket Hitchcock.

Forfatteren Donald Spoto begyndte således med en tyk bog om "The Art Of Alfred Hitchcock", men følte sig senere kaldet til at beskrive "The Life Of Alfred Hitchcock: The Dark Side Of Genius" og igen i "Spellbound By Beauty: Alfred Hitchcock And His Leading Ladies". Sidstnævnte bog er grundlaget for Gwyneth Hughes' manuskript til TV-filmen "The Girl", som er instrueret af Julian Harrold, og som havde premiere i USA d. 20/10 2012. Her er udgangspunktet optagelserne til "The Birds" og det forkvaklede forhold, Hitchcock havde til skuespillerinden Tippi Hedren. Det er vigtigt at bemærke, at filmens udlægning af hændelserne er 'godkendt' af Tippi Hedren, så det er næppe den rene skinbarlige sandhed, vi får. Mange amerikanske anmeldere var dog temmelig venlige over for filmen, idet de især roste skuespillerne: Toby Jones spiller Hitchcock, Sienna Miller spiller Hedren, mens Imelda Staunton spiller Alma Reville.

Her klappede fælden endegyldigt i for Hitchcock. På en tid, hvor han var gammel og i mange henseender skrøbelig, og frem for alt på en tid, hvor han var død og forsvarsløs, blev dyrkelsen af hans person – den dyrkelse, som han selv havde sat i gang med sine PR-initiativer – nu vendt imod ham. Hvor meget eller hvor lidt der er om historierne om hans "besættelser" m.v., står ikke ganske klart, men jeg vil mene, at det først og fremmest er forfærdelig trist – også fordi det truer med at sætte i skyggen, hvilken enestående stor filmfortæller Hitchcock var og er.

Leonard Maltin, manden bag "Movie Guide" bøgerne, har i en DVD-kommentar til Hitchcocks film udtalt, at der næppe er nogen anden instruktør, hvis samlede, store produktion (fra 1925 til 1976) har en så høj kvalitet. I Peter Schepelerns grundbog "Den fortællende film" (1972) er Hitchcock den instruktør, hvis film der er flest referencer. Jeg vil mene, at det primært er som filmmager, at Hitchcock er interessant. Hitchcocks film er langt mere alsidige end det "populære" indtryk af ham, og langt mere vedkommende og dybsindige end han selv erkendte.



Filmen "Hitchcock" giver ikke noget indtryk af fortælleren Hitchcock og hans filmkunstneriske kvaliteter, men tager ham simpelt hen for givet som en berømt i filmens verden med talrige kritikerroste og succesfulde film bag sig. Filmens ambitioner er begrænsede, men jeg tilgiver jeg gerne Sacha Gervasi, at "Hitchcock" snyder et par steder og slutter før de næste kriser. Filmen giver et venligt, omend ikke helt ukompliceret billede af filminstruktøren Hitchcock, men ikke mindst er filmen en velfortjent hyldelse til Alma Reville som kvinden bag den store, tykke mand med det plagede sind og det geniale film-"touch".

© **Bo Torp Pedersen, februar 2013**

Presse billeder © Twentieth Century Fox.

Andre anmeldelser og artikler:

- Lisa Brygger

<http://www.cinemazone.dk/review.asp?id=8678&area=1>

- Roger Ebert

<http://rogerebert.suntimes.com/apps/pbcs.dll/article?AID=/20121120/REVIEWS/121129996>

- Philip French

<http://www.guardian.co.uk/film/2013/feb/10/hitchcock-review>

- Cynthia Fuchs

<http://www.popmatters.com/pm/review/165651-hitchcock-both-sensational-and-self-aware/>

- Tod McCarthy

<http://www.hollywoodreporter.com/movie/hitchcock/review/385938>

- Roger Moore – med link til Helen Mirren interview

<http://rogersmovienation.com/2013/01/01/movie-review-hitchcock/>

- Morten Piil – også om eget møde med Hitchcock og om "The Girl"

<http://www.information.dk/451728>

- Stephen Rebello – interview med forfatteren til bogen bag filmen

<http://www.heraldnews.com/news/x1922375465/Author-a-SouthCoast-native-see-book-turned-into-Hitchcock-film>

- Richard Schickel – også om eget møde med Hitchcock

http://www.truthdig.com/arts_culture/item/this_hitchcock_is_frightfully_off_20121126/